

PG II P 070/28/15

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 21.09.15.

nr 3895 podpis. *Benedek*

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 22.09.15. zał.
nr 5843 podpis. *W*

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Odpowiadając na przekazane przy piśmie z dnia 14.08.2015 r. nr BSP/043-80-3451/15 oświadczenie senatorów Bogdana Pęka i Roberta Mamąta złożone podczas 80 posiedzenia Senatu w dniu 7 sierpnia 2015 r. uprzejmie informuję, że na polecenie Departamentu Postępowania Przygotowawczego Prokuratury Generalnej w Prokuraturze Apelacyjnej w Gdańsku dokonano analizy materiałów dotyczących postępowań prowadzonych z udziałem członków rodziny K i ustalono, że: wyżej wymieniona rodzina zamieszkuje przy ul. G

i składa się z osób, tj.: Pani Ewy K i jej synów

, a ponadto żony D – Patrycji K oraz ich dzieci

Pani Ewa K utrzymuje się z pomocy świadczonej przez Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Grudziądzu, natomiast syn D jest zatrudniony jako kierowca w firmie , a pozostali dwaj M i A pracują w pizzerii na terenie G. Patrycja K pozostaje w domu i zajmuje się 3-letnim synem oraz córką która rozpoczęła naukę w pierwszej klasie szkoły podstawowej.

Zamieszkują oni pod tym adresem od 20 lipca 2012 r. Jest to mieszkanie z zasobów Miejskiego Przedsiębiorstwa Gospodarki Nieruchomościami w G

i otrzymali je w drodze zamiany. Poprzednio zajmowali lokal przy ul.

a jeszcze wcześniej przy ul.

Zamiana mieszkania i przeprowadzka na ul. nastąpiła na prośbę rodziny Kędziorskich, w związku z konfliktami sąsiedzkimi. Nie potwierdzono aby wymienieni mieli problemy z przedłużaniem umowy najmu, na którykolwiek z zajmowanych lokali.

Jak wynika z poczynionych ustaleń żaden z dorosłych członków rodziny K zamieszkujących przy ul. nie nadużywa alkoholu i nie przebywał w Izbie Wyrzeźwień.

Dokumentacja prowadzona w miejscowej Komendzie Policji wskazuje, że w 2015 r. w mieszkaniu przy ul. odnotowano 4 interwencje o charakterze porządkowym z czego 3 to zawiadomienia członków rodziny K (w sprawie uszkodzenia kłódki w piwnicy, awantur wszczynanych przez byłego męża Dariusza K oraz oblania „domestosem” pojazdu A K.) i jedno zawiadomienie sąsiadki Iwony K. (o zakłócaniu przez K ciszy nocnej).

Nadto ustalono, że w Sądzie Rejonowym w G, pod sygn. prowadzone jest postępowanie przeciwko Iwonie K., która obwiniona jest o to, że w okresie od 16/01/2014r. do 26/12/2014r. w G przy ul. zakłócała Pani Ewie K ciszę nocną, tj. o wykroczenie z art. 51 § 1 k.w. W sprawie tej zapadł wyrok nakazowy, a Iwona K. została ukarana karą grzywny w wysokości 100 zł. Na skutek sprzeciwu złożonego przez obwinioną, postępowanie toczy się nadal. Aktualny termin w sprawie wyznaczono na 30/09/2015r.

Natomiast pod sygn. wyżej wymieniony sąd wyrokiem nakazowym z dnia 5 marca 2015 r. ukarał M i A K karą nagany za zakłócanie w okresie od 28.11.2013 r. do 28.11.2014 r. ciszy nocnej Pani Czesławie Sz. poprzez głośne odtwarzanie muzyki tj. za wykroczenie z art. 51 § 1 k.w.

Należy podkreślić, że analiza postępowań prowadzonych przez Prokuraturę Rejonową w G związanych z rodziną K została przeprowadzona za okres od 2010 r., a więc objęła również poprzednie miejsca ich zamieszkania

i wykazała na istniejący rozległy konflikt w tym środowisku, skutkujący kilkoma sprawami karnymi, są to następujące postępowania:

1) **1 Ds. 1173/10** dotyczące kierowania w dniu 25 marca 2010 r. w Grudziądzu przez nieustalonego sprawcę grózb pozbawienia życia wobec Ewy K. oraz M., T. i D. K., tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k. z zawiadomienia Ewy K.

W początkowej fazie dochodzenia pokrzywdzeni nie stawiali się na wezwania (prawidłowo doręczone) i po upływie ok. 2 miesięcy Ewa K. powiadomiła telefonicznie funkcjonariusza Policji, że nie chce aby postępowanie było prowadzone, po czym pokrzywdzeni cofnęli wnioski o ściganie sprawcy grózb.

W dniu 18 czerwca 2010 r. postępowanie umorzono na podstawie art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k. wobec braku wniosku o ściganie pochodzącego od osoby uprawnionej. Odpis decyzji doręczono wszystkim pokrzywdzonym. Wobec jej niezaskarżenia, uzyskała ona walor prawomocności.

2) **1 Ds. 2602/10** - przeciwko Marcinowi K., Mariuszowi Ż., Patrykowi O. i Arturowi W. oskarżonym o to, że: w dniu 3 listopada 2010 r. w G. przy ul. , na klatce schodowej, działając wspólnie i w porozumieniu oraz z dwoma nieustalonymi sprawcami, dokonali pobicia D. K. , oraz jego synów T. i D. K. , czym naruszyli u pokrzywdzonych czynności narządów ciała na okres dłuższy niż 7 dni, tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k.

W dniu 29 kwietnia 2011 r. w sprawie tej skierowano akt oskarżenia przeciwko w/wym.

Wyrokiem z dnia 4 sierpnia 2011 roku sygn. II K 365/11 Sąd Rejonowy w G. uznał Marcina K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 158 § 1 k.k. popełnionego na szkodę D. , T. i D. K. i skazał go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata, nadto, oddał Marcina K. pod dozór kuratora oraz zobowiązał do kontynuowania nauki lub podjęcia i wykonywania pracy zarobkowej. Następnie wyrokiem z dnia 08/12/2011 r. sygn. skazał za czyn z art. 158 § 1 k.k. kolejnego ze sprawców, tj. Patryka O., na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 4 lata,

oddał wymienionego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego i zobowiązał do wykonywania pracy zarobkowej.

Kolejno, wyrokiem z dnia 16/05/2012r. sygn. Sąd Rejonowy w G uznał Mariusza Ż. za winnego popełnienia czynu z art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym jej zawieszeniem na 5 letni okres próby, oddając go w tym czasie pod dozór kuratora. Dodatkowo sąd zobowiązał Mariusza Ż. do wykonywania pracy zarobkowej.

Tym samym wyrokiem sąd uniewinnił od popełnienia czynu z art. 158 § 1 k.k. Artura W. Od wyroku uniewinniającego Prokuratura Rejonowa w G wywiodła apelację. Wyrokiem z dnia 13/09/2012r., sygn. Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Odwoławczy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

3) **Ds. 390/11** - przeciwko Robertowi K. podejrzanemu o to, że w okresie od listopada 2010 r. do 31 stycznia 2011 r. w G kierował groźby karalne pobicia oraz uszkodzenia ciała wobec D T M i A K , czym wzbudził uzasadnioną obawę ich spełnienia, tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

W dniu 29 kwietnia 2011 r. skierowano akt oskarżenia.

Wyrokiem nakazowym z dnia 15 czerwca 2011 r., sygn. Sąd Rejonowy w G uznał Roberta K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i wymierzył mu karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych przyjmując równowartość jednej stawki na kwotę 10 zł.

4) **Ds. 1585/11** - w sprawie kierowania wobec D K w okresie od listopada 2010 roku do 8 sierpnia 2011 roku w G przez Mariusza Ż. gróźb karalnych pozbawienia życia i spalenia mieszkania, tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k. Postępowanie sprawdzające w tej sprawie zainicjowano na podstawie pisemnego zawiadomienia D K złożonego w dniu 09/08/2011 r., natomiast w toku przyjmowania protokołu ustnego zawiadomienia o przestępstwie, w dniu 24/08/2011 r. wymieniony, nie złożył wniosku o ściganie sprawcy gróźb, którym wg. relacji pokrzywdzonego miał być Mariusz Ż. argumentując, że nie chce aby prowadzone było postępowanie a pismo do Prokuratury napisał omyłkowo, bowiem

chciał je złożyć w sądzie, gdzie toczyła się już sprawa przeciwko Mariuszowi Ż. W dniu 29.08.2011 r. odmówiono wszczęcia dochodzenia na podstawie art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k., decyzja ta nie została zaskarżona.

- 5) **Ds 1493/13** - przeciwko Mariuszowi Ż. podejrzanemu o to, że w okresie od 15 lipca 2013 r. do 8 sierpnia 2013 r. w G kierował wobec D K groźby karalne pobicia i spalenia, które wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę spełnienia, tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

Dochodzenie wszczęto na podstawie zawiadomienia o przestępstwie złożonego do protokołu w dniu 8 sierpnia 2013 r.

W toku dochodzenia D K cofnął wniosek o ściganie sprawcy Mariusza Ż. Do protokołu cofnięcia wniosku podał, że podejrzany przeprosił go i przestał zaczepiać.

W dniu 17 grudnia 2013 r. postępowanie umorzono na podstawie art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k., wobec braku wniosku o ściganie pochodzącego od osoby uprawnionej. Odpis postanowienia został doręczony pokrzywdzonemu. Decyzja nie została zaskarżona.

Aktualnie w toku pozostają dwa postępowania o sygn.:

- **1 Ds 845/15** przeciwko Mariuszowi Ż. podejrzanemu o czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony na szkodę Pani Ewy K oraz jej synów , .

Po zapoznaniu podejrzanego z aktami sprawy, planowane jest skierowanie do sądu aktu oskarżenia.

- **1 Ds. 1312/15** - w sprawie telefonicznych gróźb karalnych kierowanych w dniu 11 sierpnia 2015 roku wobec D K przez nieustaloną osobę, tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k. Czynności w dochodzeniu prowadzi Komenda Miejska Policji w G

Analizując wymienione postępowania przygotowawcze oraz fakty przedstawione przez Prokuratora Rejonowego w G ustalone w oparciu o dane z rejestrów i akt Prokuratury Rejonowej i Komendy Miejskiej w G i oraz Wydziału Wykroczeń Sądu Rejonowego w G – stwierdzono, iż rodzina K pozostaje w konflikcie z osobami mieszkającymi w sąsiedztwie, co skutkuje kierowaniem wobec jej członków gróźb i działań agresywnych.

W toku przeprowadzonych interwencji Policji i postępowań karnych nie zdołano określić przyczyn tych nieporozumień.

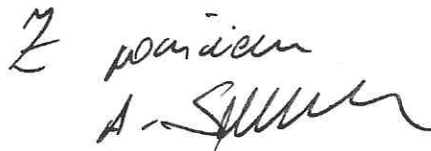
Ustalono natomiast, że osobą której najczęściej dotyczyły zawiadomienia członków rodziny K był Mariusz Ż., który zamieszkiwał na ul. w tym samym czasie co Państwo K i wówczas strony skonfliktowały się. Po przeprowadzce pokrzywdzonych na ul. , kontakty z Mariuszem Ż. nadal mają miejsce, albowiem w tym samym budynku zamieszkuje siostra wymienionego.

W tej sytuacji jedyną możliwością ochrony pokrzywdzonych jest reagowanie przez organy Policji i prokuraturę na składane przez nich zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, wszczynanie w tych sprawach postępowań karnych i kierowanie aktów oskarżenia do sądu co Prokuratura Rejonowa w G w sposób prawidłowy realizuje. Należy zauważyć, że decyzje o umorzeniu postępowania bądź o odmowie wszczęcia dochodzenia były wydawane tylko w przypadku cofnięcia wniosków o ściganie przez pokrzywdzonych, a więc zgodnie z ich wolą.

Obecnie dla zwiększenia skuteczności podejrzanych działań zobowiązano Prokuratora Rejonowego w G do zwrócenia się do miejscowego Sądu Rejonowego o zintensyfikowanie wobec Mariusza Ż. działań kuratora, ustanowionego wyrokiem z dnia 16.05.2012 r. sygn. , jak również do tego by w przypadku skierowania kolejnego aktu oskarżenia przeciwko wyżej wymienionemu prokurator wnosił o orzeczenie przez sąd środka karnego wymienionego w art. 39 pkt 2b k.k. (art. 41a § 1 k.k.).

Jednocześnie informuję, że z uwagi na fakt, iż nadal w toku pozostają dwa postępowania o sygn. Ds 845/15 oraz Ds 1312/15 oświadczenie senatorów Bogdana Pęka i Roberta Mamąta zostało przekazane Prokuratorowi Rejonowemu w - w celu wykorzystania w ramach tych postępowań.

W ocenie Prokuratora Apelacyjnego w Gdańsku analiza spraw toczących się nie dostarczyła podstaw do wnioskowania o objęcie ich nadzorem służbowym przez Prokuraturę Okręgową w Toruniu.

Z poważaniem

Andrzej Seremet